

## Un secret bine păzit...

Florin-Cezar CĂLIN

---

Cândva, te-am creionat în mare taină,  
- Din vise ce-mi păreau cam efemere!  
Dar bune ca să-mi oblojesc o rană,  
Făcută într-o lume de ... tacere.

Erai pe-atunci o urmă de speranță,  
(lumina mea străină de-ntuneric).  
- Ce afișă vădită nonșalanță!  
Când dăruia iubirea (ca generic).

Am rătăcit prin stele și prin timp,  
Dragostei tale să îi dau crezare.  
Dar, mai mereu, eram în contratimp,  
- Cu viața și cu noi, cu fiecare!

- La ușa ta eu gândul mi-am lăsat!  
Să stea de pază (pentru o lungă vreme).  
- Dar între timp, mirat, am constatat!  
Că a-nceput, de tine, a se teme.

"- Oare de ce, el, e în starea asta!",  
- Și cine l-a adus la agonie?.  
E dragostea, ce l-a lovit, năpasta,  
Făcându-l ca să plece-n pribegie.

Mi te-am ascuns acolo unde eu,  
Numai în vise poate am pătruns.  
Și-ți recunosc că nici chiar Dumnezeu,  
- Nu mi-a știut secretu-ndeajuns!

Brăila, august 2017